

Diagnózis a szegedi orvosképzésről

III. Ahogy a hallgatók látják

A statisztikai adatok szerint a legrosszabb tanulmányi eredményt az 1963/64-es tanévben a II. évfolyam érte el. Ők a jelenlegi harmadévesek. Beszélgettünk ennek az évfolyamnak a KISZ-titkárával, a KISZ-vezetőségi tagokkal, meg néhány hallgatóval arról, hogy véleményük szerint mi az oka a rossz eredményeknek és ok hogyan látják az orvosképzés problémáit. A teljesség igénye nélkül néhány lényeges gondolatot, észrevételt és véleményt ismertettünk, amit leszűrünk az eszmecsereből.

Kabala a jó vizsgarend

Elismerték, hogy amikor elsőévesek voltak, akadtak magatartásbeli és tanulmányi problémák az évfolyamukon. De azóta — úgy érzik — megváltozott a helyzet. A statisztikai adatok nem adnak hű képet erről a változásról, mivel csak a rendes vizsgaidőszakban letezt vizsgákat veszük figyelembe. A halasztott vizsga — a halasztás okától függetlenül — bukott vizsgával egyenértékű. Ugyanakkor a vizsga időpontjának megváltoztatására sokszor egyetemlegesen kerül sor, mert lehetetlen a rendelkezésre álló idő alatt lelkiismeretesen felkészülni mindegyik tárgyból. Különösen sok izgalomra ad okot a vizsgarend összeállítása, mert az eredményeket jelentősen befolyásolja. Nem mindegyik intézet segít a hallgatók ezen problémáján, kivételt képeznek többek között az élettani és a biokémiai intézet oktatói. Az lenne az ideális, hogy mindig a legnehezebb szigorlattal vagy kollokviummal kezdődjenek a vizsgák. Azt csak egy-két csoport tudja megfenni, hogy minden szempontból megfelelő vizsgarendet állít össze, és nem marad utóljára a legnehezebb szigorlat, vagy kollokvium.

A jelenlegi másodéveseknek már sokkal könnyebb, mint nekik, mert az oktatási reform enyhített a túlterheltségen. A tavalyi nagyarányú bukásokhoz és vizsgahalasztásokhoz az is hozzájárult, hogy a második év elején 24 évismétől csatlakozott ehhez az évfolyamhoz — mindez a statisztikákból nehezen derül ki! — ezek

közül csak egynek sikerült levizsgáznia mindenből. A többi 23 évismétől hallgatónak összesen 78 halasztott és bukott vizsgája volt.

Gyenge pont: a gyakorlati foglalkozás

Az első évben 32,8 százaléka volt csupán a rendes vizsgaidőszakban az elégtelen eredményű és a halasztott vizsgák száma. A legalacsonyabb az elmúlt négy tanévben. A második évben pedig a legmagasabb, 65,4 százalék. Ehhez hozzá kell tenni, hogy a bukott és halasztott vizsgák egyharmadát az évismétőlők „eredmények” lehet tekinteni. Szó esett a vizsgára való felkészülés feltételeiről és körülményeiről. A hallgatók zömének az volt a véleménye, hogy a jegyzetek beszerezhető egy kis utánajárással. Ehhez év elején kell hozzálátni. Sokan azért nem veszik meg a jegyzeteket, mert bizony 6—700 forintba is belekerülnek. A tankönyvek túlnyomó része nemcsak drága, hanem nagyon terjedelmes is. Nem lehet belőlük jól tanulni. Sok esetben még a szakvizsgára sem kell annyit tudni, mint amennyit azok tartalmaznak. Sok segítséget jelent a kézírásos jegyzet amit az előadásokon készítenek. De ehhez az szükséges, hogy jó előadásokat halljanak, olyanokat, ahol lehet is jegyzetelni. Nem tartják megfelelő színvonalúnak a gyakorlati foglalkozásokat. Elmondották, hogy nem tudták kellőképp gyakorolni a boncolást, a kórszöveti intézetben kevés a mikroszkóp és csaknem valamennyi intézetben az oktató. Egy-egy tanársegédnek 16—17 hallgatóval kell foglalkozni, a klinikákon pedig sok esetben több az orvostanhallgató, mint a beteg.

Az elmúlt években a vizsgaidőszak nyugalmát megzavarta például az is, hogy a menzát hamarabb bezárták, mint ahogy a vizsgák befejeződtek volna. A szabadtéri játékokra való készülés sem számol a hallgatók érdekeivel és épp akkor kell kiköltözniük az Apáthy-kollegiumból, amikor megfáradva már az utolsó szigorlatnak vagy kollokviumnak rugaszkodniuk kell. Nem csak zaklatott a vizsgaidőszak vé-

ge, hanem anyagilag is többbe kerül.

Az oktatók maximalizmusa

A vizsgák nagyon igénybe veszik a hallgatókat. Ezért fokozott gondossággal kellene a vizsgáztatás jó légkörét megteremteni. Nem szükségeszerű az például, hogy az anatómia vizsgán néhányan mindig összeessenek. A vizsgákat megnehezíti még az is, hogy több oktató nem minden esetben veszi figyelembe az oktatási reform célkitűzéseit és saját tárgyát mindennél fontosabbnak véelve, maximalista igényekkel lép fel.

A második és a harmadik évfolyam jó elvégzése a szabaddíó alapos megkurtításával jár. Az évfolyamvezetőség igyekszik példát mutatni a KISZ-feladatok végzésében és lelkiismeretes felkészülésben egyaránt. A KISZ-vezetők tanulmányi eredménye 4:21 volt az elmúlt tanév végén. Véleményük szerint hallgatótársaik zöme azért jelentkezett az orvosi karra, mert hivatást érez e pálya iránt. Úgy gondolják, hogy az új felvételi rendszer szerint való beaválogatás is hozzájárult ehhez.

B. Gy.

SZÍNVONALAS VETÉLKEDÉS

Szavalkó versenye a Tanárképző Főiskolán

Február 17-én este az Április 4. úti gyakorlati általános iskola úttörő-termében rendezték meg a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatóinak ezévi szavalkó versenyt, amelyen az évfolyamokon korábban megtartott szavalkó versenyek legjobbjai indultak.

A nyolctagú zsüri — melynek dr. Nacsády József egyetemi adjunktus volt az el-

nőke — először a kötelező versként kiadott Ady: Párizsban járt az ősz című költeményt hallgatta meg a hét résztvevőtől, majd rövid szünet után került sor a szabadon választott versek bemutatására. A termet teljesen megtöltö, örvedetesen nagy számú érdeklődő előtt elsőként Boros Erzsébet mondta el Radnóti Miklós A la recherche című hexa-

meteres költeményét. Érezhetően nehezen birkózott meg a kötött versmóddal és a textus logikus, értelmező tolmácsolása követelményének egybehangolásával, s ez az igyekezet kissé töredezetté, egyenetlenné tette egyébként szép szövegmondását. A következő szavalkó, Kiss Judit jól választott Tóth Árpád: Elégia egy rekettyebokorhoz című versével. A tolmácsolásának nagy erénye volt a vers megértéséről tanúskodó szép, értelmező, fegyelmezett szövegmondás. Viszont — talán a lámpaláz miatt — sok szöveghibát vétett.

Egyik csúcsa volt az egyébként is színvonalas versenynek Rác Gábor szavalkója, aki Illyés Gyula Bartók című hosszabb és szavalkónak nagy erőpróbat jelentő költeményét mutatta be. Szövegtudása kiemelkedően jó volt, jól érezte a költemény érzelmi-indulati telítettségét, emelkedett pátoaszát. Kár, hogy nem gazdálkodott eléggé ökonomikusan a hangerejével. Szabó Jolán Vörösmarty Börzsonyban című versét mondta el. Versválasztása nem volt szerencsés. Győri Ilona, aki a kötelező verset a hét szavalkó közül kiemelkedően legjobban mondta el, szintén nehéz s talán erejét meghaladó feladatot vállalt Aragon: Ballada arról, aki dalolva állta a kinszenvedést című költeménye bemutatásával. Szép orgánusa, a Kiss Juditéhoz hasonlóan fegyelmezett, értelmező versmondása, a vers finom hangulatait is jól érzé és visszaadni tudó átélés feleltette a szövegtudásban mutatkozó apró bizonytalanságot.

Az est legnagyobb sikerét Fejes Katalin elsőéves hallgató aratta József Attila Odájának előadásával. Átléve, de mégsem túlzott érzelmességgel, hangerejét pontosan beosztva s a vers befeljező „Mellékdalát” nagyon szép, halk egyszerűséggel visszaadva nyújtott kiemelkedő teljesítményt. Nagy Zoltán Ladányi Mihály Pléh-pofájuk című versét mondta. Szövegtudása biztos, szinte hibátlan volt, előadasmódján érzett az iskolázottság, a képzett szavalkó kulturáltsága. De nagy szavalkó rutinja ezúttal mintha gátja lett volna a mű teljes átélésének, érzelmi és értelmi kibontakoztatásának.

Nehéz dolga volt a zsüri-nek, amíg hosszas tanácskozás, a pontok, hibák és érények mérlegelése után kialakította a helyezések sorrendjét, hiszen négy, csaknem egyelő értékű teljesítmény is volt. Végül is a pontok száma alapján Fejes Katalin lett az első s kapta meg a nyári balatoni üdülést. A verseny második helyezetteje Nagy Zoltán, aki jutalmul egy nórgrádverőcei beutalót kapott. Rác Gábor végzett a harmadik helyen s jutalmaként könyveket kapott, míg Győri Ilona negyedik lett. A további sorrend: ötödik Kiss Judit, hatodik Boros Erzsébet és hetedik Szabó Jolán volt. Valamennyi versenyző értékes könyvjutalomban részesült. S a közönség lelkes tapsában az élmény jelentő, színvonalas szavalkókat hozó szép estéért.

P. L.

PÁRBESZÉD

— Hogy vagy?
— Gyalog.
— ???
— Ugyanis hiába van az Ady téri épület felvonójára „jogosítványom”, az nem működik.
— Valóban, ez a lift hol jó, hol nem.
— Hát itt most éppen nem jó.
— Mondd, miért van az, hogy ha meg is javítják, utána mindig elromlik.
— Sajnos ez „tudatomtól függetlenül létező valóság”.
— Pedig egyszerű, — eddig még nem találták fel az örökmozgót.

M. R.

Az egyik az első három közül. Rác Gábor Illyés Gyula Bartók című versét szavalkó a főiskolások szavalkóversenyén.

Időszerű gondok feladatok

Beszélgetés Kevei Ferenc kari KISZ-titkárral

A közelmúltban a JATE KISZ-funkcionáriusai részére vezetőképző tanfolyamot rendeztek. Ennek kapcsán a TTK II. félévi KISZ-feladatairól érdeklődtünk Kevei Ferencről a TTK KISZ szervezetének titkáráról.

— Karunk hallgatóinak — választotta kérdésünkre — 97—98 százaléka KISZ-tag. Legfőbb feladatunk a belső tartalmi, nevelőmunka emelése. Természetesen a mi munkafeladataink is szerves részét képezik az összegyemtemi célkitűzéseknek. Mi is részt vállalunk, a kommunista szakemberképzés feladatainak megoldásából. Az ez évben, az ISZM-et módosító követelményrendszerrel kell közelebb vinni a tagokhoz, meg kell értetni velük ennek jelentőségét és fontosságát. Kötelességünk felkutatni minden lehetőséget, amelyekkel valami újat tudunk nyújtani. A vezetőképző konferencián is kitént, hogy célkitűzéseink helyesek, de a gyakorlati kimunkálásuk néha objektív akadályba ütköznek. Ilyen akadályok főleg az úgynevezett „társadalmi szakma” elsajátítása területén mutatkoznak. Nagyon helyes gondolat volt az, hogy a kikerülő pedagógusok rendelkezzenek egy társadalmi „mellékfoglalkozással” — népművelés, sportvezetés — is. A lehetőségek korlátozottak, kibővítésüket saját erőnkől kellene megteremteni.

Most alakultak meg a nevelési bizottságok, melyek a hallgatók problémáival is foglalkoznak, feladatuk a nevelőmunka hatékonyságának növelése. Ennek érdekében szorgalmazzuk a KISZ-csoportok létrehozását. Erre azért van szükség, mert egyes alapszervezetek — pl az I. matematikus — igen nagy, több mint 100 tagot számlálnak. Eredményes, jó munkát ezeztől a mozgékony kis közösségektől várunk.

— Ezek szerint nagyobb eredményeket lehetne elérni az agitációs és politikai munka előbbrevitelében is a KISZ-csoportok segítségével?

— Feltétlenül, de ehhez szükséges a meglévő politikai kör-rendszer jobb tétele, illetve az egy-két alapszervezetnél már működő szakmai — ideológiai képzés továbbfejlesztése. A IV. éves biológusok dr. Végh Gyula tanársegéd vezetésével e téren igen szép eredményeket értek el.

Sajnos tanulmányi téren sok jót nem tudunk mondani. Értetlenül állunk az al-sőbbévesek megdöbbenően rossz átlagával szemben. Nagyon sok volt a bukás, okát nem tudjuk, de megpróbálunk segíteni. Elsősorban az „osztályfőnöki patronáló rendszer” hivatott ezen javítani és ennek érdekében főként az oktatóktól várunk hathatós segítséget.

— Közeleg az országos diákköri konferencia ideje. Mi újság a diákkörökben?

— A VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia „szele” lelkesítőleg hatott diákköreink munkájára. A TTK-n 18 diákköri tevékenykedik 253 taggal. A felmérések alapján hozzávetőlegesen 61 dolgozat fog indulni a konferencián.

Még többen jelentkeztek volna, ha egészen váratlanul nem módosítják a „nevezési” határidőt. Nem értjük azt sem, miért kell 3 példányban elkészíteni a dolgozatokat, — különösen most, amikor papírhány van.

A „nagy vetélkedő” minden diákkör házi konferenciát rendez, amelyen az indulók előadják dolgozataikat, majd közösen megvitatják azt.

— Egy érdekes kezdeményezésről hallottunk a kulturmunkával kapcsolatban. Mi ennek a lényege?

— A szakmai vetélkedőre gondolsz? — A versenyszabályokat a Növényzeti Intézetben dolgozták ki. Lényege az, hogy ezek olyan versenyek lesznek, amelyeken a különböző évfolyamok hallgatói egyenlő eséllyel indulnak. Az előre kiadott kisebb témákat a versenyzőknek népszerű — tudományos formában kell feldolgozniuk. A kis munkákat a zsüri és a közönség előtt felolvassák, pontozzák és a legjobbakat díjazzák.

Itt kell elmondanom egy nagyon „égető” problémát: hogyan segítsünk azon, hogy a hallgatók kulturáltan töltsék el szabadidejüket. Sajnos sokan szabadidejükben semmit sem csinálnak. Ez tarthatatlan állapot. Nem szeretnék ismétlésekbe bocsátkozni, a Szegedi Egyetem is írt már róla nem egyszer, de egy színvonalas, kulturált klubra valóban szükség lenne.

A kulturmunkában nem nagyok a lehetőségeink, de

Szegedi eszperantista japán akadémiai tag

A japán Hiranó Eszperantó Akadémia közölte, hogy egyetemünk eszperantó oktató pedagógusát, Farkas Ernőt a népek békés együttműködése érdekében kifejtett eredményes munkájáért az akadémia tiszteletbeli tanácsosi címmel rendes tagjává választotta. Már előzőleg tiszteletbeli tagjává választotta a Hiranó Eszperantó Szervezet Farkas Ernő tanárt, akinek Európában másodikként volt része e megtisztelésben.

A japánok kiemelték a Szegeden lévő Magyarországi Eszperantó Múzeum és Könyvtár alapítása és fejlesztése érdekében végzett munkáját, s főleg Szeged vá-

rosának ismertetése érdekében írt számos, külföldi lapban megjelent cikkét. (Az elmúlt két évtizedben több, mint 200 eszperantó nyelvű cikke jelent meg.)

Ezenkívül négy költeményt írtak a nevezett tanárnak, amelyben az emberiség haladása és fokozott békés együttműködése érdekében végzett munkáját méltatják.

Két japán város, Wakamatsu és Sapporo közkönyvtáraiban kiállítást rendeztek a közelmúltban hazánkról, a Farkas Ernő által Japánba eljuttatott eszperantó nyelvű dokumentáció felhasználásával.

Laczó Katalin

Emlékedet megőrizzzük!

Havas szél süvöltött a sírkövek között. A hosszú menet lassan vonult a koporsó után. A menetben hatvan szegedi egyetemista is ott lépdelt.

„Soha nem múltó fájdalommal jelentjük mindenkinek, akik Őt ismerték, becsülték és szerették, hogy forrón szeretett fiunk, Kosztolányi Péter másodéves egyetemi hallgató, a tudományokat és a szépet szerető lendületes életének huszadik esztendőjében váratlanul meghalt...”

A hosszú menet lassan vonult a koporsó után. Ott lépdelt hatvan szegedi egyetemista is. Akik Őt ismerték, becsülték és szerették. Fájdalmas búcsúzás szavait lobogtatták a szélben a koszorúk.

„Emlékedet megőrizzzük! — Évfolyamtársaid.”